

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/401/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212216304
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4212216304.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Antovszká, s.r.o., so sídlom Bratislava, Vlárská 32, v mene ktorej vykonáva advokáciu ako konateľka a advokátka JUDr. Alžbeta Fuchsová, IČO: 36 86 881, proti žalovanej: W. W., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom I. E., t. č. na neznámom mieste, zastúpená opatrovníčkou Zuzanou Bölcsovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Komárno, o zaplatenie sumy 422,91 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno z 3. apríla 2014 č. k. 14C/71/2013-55, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania zrušuje a vec mu v týchto výrokoch vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 336,91 eura s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 17. 05. 2011 do zaplatenia a náhradu trov konania titulom súdneho poplatku sumu 15 eur a titulom trov právneho zastúpenia sumu 54,01 eura a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, náhradu trov konania k rukám právnej zástupkyne žalobcu. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Právne vec posúdil podľa § 488, § 489, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 14, 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), § 2 písm. b/, § 3 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a § 101 ods. 1, § 120 ods. 1 a § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“). Jedná sa o nárok z titulu nepovoleného debetného zostatku na účte, ktorý vznikol následkom odstúpenia od zmluvy žalobcu ku dňu 16. 05. 2011. V tejto časti žalobca uniesol dôkazné bremeno, a preto mu priznal vyššie uvedenú sumu spolu s úrokom z omeškania v súlade s § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Čo do uplatneného nároku na zaplatenie sumy 86 eur titulom sankčného úroku z omeškania tento nepriznal, majúc za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, keď v konaní nepreukázal dôvodnosť uplatneného nároku v žalovanej výške, z čoho táto suma pozostáva a na základe čoho bola uplatnená. V záujme zachovania rovnosti účastníkov konania nemohol nahradiť procesnú povinnosť žalobcu spočívajúcu v povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil ust. § 142 ods. 2 OSP.

Proti uvedenému rozsudku, v zamietajúcej časti, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, domáhajúc sa zrušenia a vrátenia veci v tejto časti na ďalšie konanie podľa § 221 OSP. Mal za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Je nesporné, že účastníci konania uzavreli Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb dňa 30. 10. 2009. Poukázal na všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú súčasťou zmlúv uzatvorených medzi bankou a klientom a tvoria časť ich obsahu. Žalobca si uplatňoval sankčný poplatok z vyčíslenej istiny 336,91 eura, t. j. z nevyrovnanej výšky debetného zostatku iba za obdobie odo dňa nasledujúceho po vyrovnaní zostatku zatvoreného účtu, t. j. od 17. 05. 2011 do dňa podania žaloby. Sankčný poplatok vypočítal ako 20 % ročne zo sumy 336,91 eura od 17. 05. 2011 do 30. 06. 2012 vo výške -75,70 eura a 28% ročne zo sumy

336,91 eura od 01. 07. 2012 do podania žaloby -10,30 eura, spolu 86 eur. S poukazom na ust. § 273 Obchodného zákonníka a jednotlivých ustanovení všeobecných obchodných podmienok má žalobca za to, že došlo k platnému dojednaniu povinnosti platiť sankčný poplatok v prípade porušenia ustanovení Zmluvy a všeobecných obchodných podmienok žalovaným. Navyše tento spôsob dojednania sankčného poplatku je v súlade so zaužívanou praxou v bankovej sektore. Žalovaný podpisom Zmluvy vyhlásil, že sa zaväzuje Zmluvu rovnako aj všeobecné obchodné podmienky dodržiavať, a že je s nimi oboznámený. Vzhľadom na tieto uvedené skutočnosti nesúhlasí so záverom súdu o tom, že nárok na zaplatenie sankčného poplatku je nedôvodný.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1 OSP, § 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v nadväzujúcom výroku o náhrade trov konania je treba podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (ods. 2). Výrok, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené nadobudol právoplatnosť pre nedostatok podaného odvolania.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Z obsahu odvolania žalobcu možno vyvodit' nespokojnosť s právnym posúdením veci prvostupňovým súdom. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Predmetom konania bola žaloba o zaplatenie 422,91 eura s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 17. 05. 2011 do zaplatenia. Žalovaná suma pozostávala z istiny vo výške 336,91 eura a sankčného úroku z omeškania vo výške 86 eur. Účastníci konania uzatvorili dňa 30. 10. 2009 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej službu - Povolené prečerpanie na osobnom účte, prostredníctvom ktorého vykonávala žalovaná bezhotovostné a hotovostné platobné operácie na ťarchu tohto osobného účtu. V dôsledku podstatného porušenia zmluvných podmienok žalobca dňa 16. 05. 2011 odstúpil od zmluvy a uplatnil si pohľadávku vo výške 336,91 eur s príslušenstvom. Prvostupňový súd posúdil právny vzťah ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 a nasl. OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti voči žalovanej zamietnutá.

Odvolací súd v danej veci skúmal, či súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní vec správne právne posúdil, keď konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o uplatnený sankčný úrok z omeškania vo výške 86 eur, že nepreukázal dôvodnosť podanej žaloby v tejto časti, pretože nebolo zrejmé z čoho táto suma pozostáva a na základe čoho bola uplatnená. Konštatoval, že v záujme zachovania zásady rovnosti účastníkov konania nemohol nahradiť procesnú povinnosť žalobcu spočívajúcu v povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti.

Podľa § 120 ods. 1 OSP účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykonáva. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhnú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Uvedené ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku upravuje tzv. procesné bremená, resp. povinnosti, a to povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. Bremeno tvrdenia spočíva v tom, že účastník, ktorý má povinnosť tvrdenia nesie tiež zodpovednosť za to, že sa súd skutočne potrebnú rozhodnú skutočnosť dozvie. Ak toto bremeno neunesie, prejaví sa to z jeho strany negatívne na výsledku sporu.

Dôkazná povinnosť je povinnosť účastníka označiť dôkazné prostriedky k preukázaniu tvrdených skutočností. Táto povinnosť je sprevádzaná inštitútom dôkazného bremena spočívajúceho v povinnosti dokazovať skutkové okolnosti predpokladané právnou normou, na základe ktorej účastník uplatňuje

deklarované právo. Pokiaľ sa mu to nepodarí a dôkazné bremeno neunesie, prejaví sa to v procesnej rovine v podobe neúspechu v spore. Dôkazné bremeno vždy zaťažuje toho účastníka, ktorý má v konečnej fáze procesu dokázať pravdivosť určitého tvrdenia, ktorým odôvodňuje svoj návrh prednesený súdu. Odporcu dôkazné bremeno, ani bremeno tvrdenia nezaťažujú vtedy, ak iba žiada nevyhovieť návrhu.

V civilnom procese platí ďalej tzv. prejednacía zásada. Vo všeobecnosti podľa tejto zásady je záležitosťou procesných strán, aké predložia skutkové podklady. V priebehu konania žalobca opieral svoj nárok na zaplatenie sankčného úroku z omeškania vo výške 86 eur o jeho dojednanie vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré citoval v samotnej žalobe a mali byť súčasťou zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi konania.

Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že prvostupňový súd rozhodol predčasne, keď žalobu vo zvyšku zamietol, keď sa neoboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré mali byť súčasťou zmluvy. Nesplnenie si povinnosti žalobcu pripojiť do spisu, či už k žalobe, alebo v priebehu konania listinné dôkazy, ktoré cituje, nie je dôvodom na zamietnutie žaloby. Bolo povinnosťou súd si tieto Všeobecné obchodné podmienky do spisu ako dôkazový materiál zabezpečiť, oboznámiť sa s nimi a po vyhodnotení dokazovania vo veci samej rozhodnúť. Nejde v spornej veci o prípad, kedy by bol žalobca viackrát urgovaný na predloženie uvedeného dôkazu. Samozrejme ak banka vystupuje v postavení žalobcu, musí rovnako ako každý iný veriteľ, uplatňujúci peňažný nárok, dôvodnosť svojho nároku jednoznačne preukázať. To však neznamená, že ak žalobca cituje určitý listinný dôkaz o ktorý opiera svoj nárok, že tento si súd nevyžiada. V tomto prípade nejde o porušenie rovnosti účastníkov konania. Ak by nastala situácia, že na výzvy súdu uvedený listinný dôkaz žalobca nepredloží, mohlo by sa konštatovať porušenie rovnosti účastníkov konania.

Pre vyššie uvedené dôvody, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcom výroku a v nadväzujúcom výroku o náhrade trov konania účastníkov podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 OSP). V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov celého konania, vrátane tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.